

hold. Men naar man i dette Thing gjen- nemgaaende stiller sig usædvanlig uvillig overfor denne Lov — naar undtages ganske enkelte ærede Medlemmer, som det ærede Medlem for Odense Amts 4de Valgkreds (Henning Jensen) — da tror jeg, at det kommer af meget gode reelle Grunde, men til reelle Grunde regner jeg unegtelig ogsaa de politiske Grunde, og det forekommer mig, at det ærede Medlem for Rjøbenhavns 4de Valgkreds — som iøvrigt ikke er tilstede — gjør sig mere blind i denne Sag, end han egentlig talt behøver at være, naar han har ondt ved at se, at denne Lov er aldeles væsentlig en politisk Lov, at det er en Lov, der staar i allernøieste Sammenhæng med hele den Finantspolitik, den nuværende Regjering har fulgt. Og naar jeg under de nuværende Forhold finder det aldeles umuligt for det nuværende Folkething at gaa ind paa en Lov af denne Art, hvor megen Sympathi man saa ellers kunde have for en Væfstatning af Øl og Brændevin her i Landet, saa er det unegtelig væsentlig af politiske Grunde. Jeg finder, at saalænge vi fra dette Things Side ikke have den allerjærneste Garanti for, hvorledes de Penge anvendes, som for Tiden ere i Statskassen, saa vilde det være mere end komisk, det vilde næsten være at under- skrive en Falliterklæring for vort eget Bedkommende, hvis vi vilde bidrage paa nogen- somhelst Maade til at komme endnu flere Penge i Statskassen, selv om vi faae de bedste Forsikringer om, at disse Penge skulle anvendes til saadanne Formaal, som ogsaa vi kunde anse det for i og for sig ønskeligt, at der blev gjort Noget for. Det Standpunkt, som jeg synes, at dette Things Flertal maa stille sig paa og hidtil har stillet sig paa, er, at de Penge, der ere opsparede i Statskassen i de Aar, da der blev drevet en forstandig Finantspolitik, da det nuværende Ministerium enedes med Rigs- dagen om Finantsloven, og da de Budgetter, som man enedes om, ogsaa virkelig bleve fulgte — jeg siger, at de Midler, der opsparede i de Aar, de opsparede sandelig ikke med det Maal for Die eller i den Hensigt, at den ærede Finantsminister i Stats- raadet skulde disponere over dem paa egen Haand, men de opsparede med det Formaal for Die, at de skulde anvendes til Reforme. Der blev den Gang, saavidt jeg veed, baade fra Høires og Venstres Side gjort gjæl- dende, at der forestod en lang og betydelig Række Reforme, og dertil gjaldt det at skaffe Penge. Nu stete virkelig det, at Pengene opsparede i Statskassen, men endnu have vi ikke set en eneste af de store Reforme, som den Gang bebudedes, og som

man den Gang angreb dette Thing for Brangvillie overfor. Jeg kan i hvert Til- fælde ikke under de nuværende Forhold op- give det Standpunkt, som jeg synes, at dette Thing har hævdet ogsaa i tidligere Tid gennem en lang Række af Aar, at der er med de nuværende aarlige Indtægter og den Beholdning, der er i Statskassen, tilstrække- ligt af Penge til at imødefomme de Reform- trav, der gjøres fra Befolkningens Side, ogsaa de sociale Reformtrav. Den ærede Finantsminister har, hver Gang Talen har været om Nedsættelse af Tollden eller om en Toldreform, altid krævet fuld Kompen- sation, medens man fra dette Things Side altid har fordret en rimelig Medgang i Told- indtægterne. Jeg kan ikke se Andet, end at naar man fra Folkethingets Side virkelig gaar ind paa en Øl- og Brændevinsstat til Opfyldelse af sociale Reformtrav, da har man ikke blot frataget Fordringen om en Nedsættelse paa Toldbestatningen og ind- rømmet Finantsministerens Fordring, den fulde Kompensation, men man er gaaet endnu langt videre, end den ærede Finants- minister tidligere har krævet, idet man nem- lig har givet ham et Gytrabeløb af indirekte Skatter ud over, hvad han tidligere har faaet gennem Toldbestatningen. Derfor kan jeg ikke under de nuværende For- hold finde Andet, end at det er rigtigt at lade dette Forslag dø enten paa den ene eller paa den anden Maade. Jeg skulde for Ti- dens Skyld ikke have haft det Mindste imod, om Lovforslaget allerede var død i Lørdags og havde faaet en hurtig og let Død, men jeg skal, naar det tiltaler Andres Følelser mere, heller ikke have den mindste Smule imod at berede det den langsomme Død, som vi her i Landet pleie at berede den Slags Forslag, som man ikke nærer stor Sympathi for. Derfor tror jeg, at de Forhandlinger, der ere blevne førte i disse Dage, væsentlig have været af rent theoretisk Karakter, de have ikke haft noget praktisk Formaal i Ret- ning af at bringe Noget ud af dette Lovforslag, og jeg tror, det gjælder de Taler, der ere blevne holdte baade fra den ene og fra den anden Side, medens man derimod har villet anstille Betragtninger, fordi Spørgsmaalet om Øl- og Brændevinsforbruget her i Lan- det jo spiller en stor Rolle, og ogsaa jeg har da et Par Bemærkninger — de skulle blive meget korte — at gjøre med Hensyn til dette.

Jeg vil saaledes gjerne sige et Par Ord med Hensyn til det Hovedmotiv, som den ærede Finantsminister fremsører for dette Forslag, nemlig at bidrage til at indskrænke Brændevinsdrikket her i Landet. Jeg tror